

HEITI: Atlantshafsbandalagið (NATO)

STOFNÁR: 1949

ÆILDARRÍKI:

Albanía	Danmörk	Ísland	Litháen	Portúgal	Svartfjallaland
Bandaríkin	Eistland	Ítalía	Lúxemborg	Rúmenía	Tékkland
Belgía	Frakkland	Kanada	Norður-Makedónía	Slóvakía	Tyrkland
Bretland	Grikkland	Króatía	Noregur	Slóvenía	Ungverjaland
Búlgaría	Holland	Lettland	Pólland	Spánn	Þýskaland

GRUNDVALLARHLUTVERK:

að tryggja frelsi og öryggi aðildarríkja með stjórnmalalegum og hernaðarlegum leiðum.

FRAMKVÆMDASTJÓRI: Jens Stoltenberg

NORÐUR-ATLANTSHAFSRÁÐIÐ: æðsta ákvörðunarvald innan NATO.

HERSVEITIR:

NATO sjálf býr yfir afar fáum varanlegum hersveitum. Þegar aðildarríki hafa samþykkt samhljóða að taka þátt í aðgerðum leggja þau til herafla að eigin ákvörðun.

Samþætt boðvaldsskipan hermála innan NATO gerir bandalaginu kleift að hrinda í framkvæmd pólitískum ákvörðunum sem tengjast hernaðarstarfi.

SAMSTARF:

- Samstarf í þágu friðar: Armenía, Austurríki, Aserbaídsjan, Hvíta-Rússland, Bosnía og Hersegóvína, Finnland, Georgía, Írland, Kasakstan, Kírgístan, Malta, Moldóva, Rússland, Serbía, Svíþjóð, Sviss, Tadsjikistan, Túrkménistan, Úkraína, Úsbekistan
- Miðjarðarhafssamráðið: Alsír, Egyptaland, Ísrael, Jórdanía, Míritanía, Marokkó, Túnis
- Istanbul-samstarfsverkefnið: Barein, Kúveit, Katar, Sameinuðu arabísku furstadæmin
- Alþjóðlegir samstarfsaðilar: Afganistan, Ástralía, Kólumbía, Írak, Japan, Suður-Kórea, Mongólía, Nýja-Sjálaland, Pakistan
- Önnur alþjóðasamtök: fyrst og fremst Sameinuðu þjóðarnir, Evrópusambandið, Öryggis- og samvinnustofnun Evrópu.

Samstarfslönd hafa ekki sama ákvörðunarvald og aðildarríki.